

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Σκέψεις από ένα καλοκαίρι που φεύγει και ένα άλλο που έρχεται

Αύγουστος. Ίσως για τους περισσότερους ο καλύτερος μήνας του χρόνου. Το αποκορύφωμα του ελληνικού καλοκαιριού. Και ποιος δεν επιθυμεί να βρίσκεται αυτή την εποχή στην Ελλάδα; Αυτές οι σκέψεις παίρνουν από μπροστά μου πηγαίνοντας προς το γραμματοκιβώτιο, μήπως ο ταχυδρόμος έφερε κανένα γράμμα. Αντί όμως για γράμματα βρήκα μόνο διαφημιστικά φυλλάδια από τα μεσιτικά γραφεία τα οποία διαφημίζουν την πραγματεία τους. Ακίνητα για κάθε ενδιαφερόμενο. Ακίνητα για κάθε τυχόν ανάγκη σου. Ακίνητα που θα ικανοποιήσουν εσένα αλλά και όλη σου την οικογένεια. Ακίνητα που θα σου προσφέρουν την ευχαρίστηση να αποδείξεις στον περίγυρο σου, πόσο επιτυχημένος είσαι. Αυτό βέβαια που δεν αναφέρουν είναι τις τιμές, μιάς και οι τιμές πλέον έχουν ξεφύγει έξω από τα όρια.

Κρατώντας στα χέρια μου τα διαφημιστικά αυτά φυλλάδια, και σκεπτόμενος ότι στην Ελλάδα αυτή την στιγμή διανύουν τον καλύτερο τους μήνα, ο νους με πήγε μερικά χρόνια πίσω, όταν αυγουσιτιάτικα έψαχνα να βρω ένα χωριό στα ορεινά της Κρήτης. Ένα μικρό χωριό, το οποίο είχε κάποια ιδιαιτερότητα. Δυστυχώς η πρώτη αυτή προσπάθεια είχε στεφθεί με απόλυτη αποτυχία, μιάς και ο δρόμος και η απομόνωση του μικρού αυτού χωριού δεν έδινε και πολλά περιθώρια για να το ανακαλύψεις. Θα απορείτε ποιά είναι η ιδιαιτερότητα αυτού του μικρού χωριού. Αλλά ας πάρουμε να πράγματα από την αρχή.

Θα πηγαίνατε ποτέ να μείνετε σε έναν οικισμό ξεκομμένο από τον κόσμο χωρίς ρεύμα, χωρίς τηλεφώνω, χωρίς τις σύγχρονες ανέσεις; Και όμως, σε μια πλαγιά του Κισσάμου και μόλις λίγα χιλιόμετρα από τα Χανιά βρίσκεται ένα μικρό χωριουδάκι που κλέβει τις εντυπώσεις ντόπιων και ξένων αφού μοιάζει παραμυθένιο. Σκηνικό βγαλμένο από άλλη εποχή, στη Μηλιά όλα είναι πέτρινα με λεπτομέρειες ξύλου, ενώ ο οικισμός δημιουργήθηκε στη θέση του παλαιότερου χωριού με τις 13 κατοικίες να αναπαλαιώθηκαν με βάση τα παραδοσιακά πρότυπα. Ο επισκέπτης δεν θα συναντήσει ούτε αυτοκίνητα αλλά ούτε και ηλεκτρικό, ενώ του δίνεται η ευκαιρία να ενσωματωθεί πλήρως στη φύση και να απολαύσει το τοπίο και τις γύρω ομορφιές.

Κρυμμένος ανάμεσα στα βουνά, όσοι τον επισκέπτονται είναι λάτρεις του οικότουρισμού αλλά και των βιολογικών προϊόντων, αφού οι καλλιέργειες στο χωριό παρέχουν όλα τα απαραίτητα. Στην ουσία πρόκειται για οικισμό-ξενοδοχείο όπου οι επισκέπτες φροντίζουν για τη διατροφή τους, ενώ παράγουν κρασί και λάδι. Ο φωτισμός γίνεται με λάμπες πετρελαίου, ενώ το νερό έρχεται από κοντινή πηγή. Το συγκεκριμένο κατάλυμα μπήκε στη λίστα του Lonely Planet ως ένα από τα 50 μαγικά μέρη που πρέπει κάποιος να δει στην Ευρώπη.

Για την ιστορία, η αναγέννηση της Μηλιάς ήταν ένα όνειρο δύο νέων ανθρώπων με ένα διαφορετικό όραμα, οι οποίοι έβλεπαν ένα οικολογικό χωριό γεμάτο ζωή εκεί που οι άλλοι έβλεπαν χαλάσματα. Ζεστά, παραδοσιακά σπιτάκια, να βλέπεις τις καμινάδες τους να ανηρίζουν (κάποια έχουν ξυλόσομπες και κάποια άλλα τζάκι) και να σου έρχεται να πάρεις πινέλο και χαρτί και να αρχίζεις να τα αποτυπώνεις ακόμα και αν δεν ξέρεις τίποτα από ζωγραφική. Πόσο τυχερός στάθηκα την δεύτερη φορά όταν αποφάσισα

Παραδοσιακός φούρνος στην Μηλιά Χανίων

να ανακαλύψω αυτό το μικρό χωριουδάκι. «Χειμώνας και Αύγουστος. Ας είναι», είπα γυρνώντας πάλι στο παρόν της Αυστραλίας. Σε ένα από τα φυλλάδια διαφήμιζαν και τα καινούργια διαμερίσματα τα οποία θα διαθέτουν όλες τις ανέσεις καθώς θα είναι σε ένα μπλόκ με ακόμα άλλα 200 σπίτια και θα σου προσφέρουν την ποιότητα ζωής που επιθυμείς. Τελικά τί χρειάζεται κάποιος για να ζήσει; Μεγάλο σπίτι; Άνετο διαμέρισμα; Ευκολίες με τα εμπορικά κέντρα έξω από την πόρτα του σπιτιού μας; Τίποτα από όλα αυτά.

Η τεχνητή φύσκα με τα ακίνητα και ότι συμπαρασύρει αυτή η τακτική, (τιμές - επίπεδο ζωής), έρχονται να συγκριθούν μοιραία με μιά άλλου είδους φιλοσοφία και στάση ζωής. Τελικά ο αυτοσκοπός είναι η απόκτηση ακινήτου ή η επιλογή μας για μιά άλλη ποιότητα ζωής; Και η σκέψη μου ξαναγύρισε πάλι στην Ελλάδα.

Κάποιος θα μπορούσε να πεί ότι η περίπτωση αυτού του μικρού χωριού είναι η εξαίρεση. Αλλά τελικά δεν είναι και η μοναδική. Εκτός από τον οικισμό της Μηλιάς στα Χανιά υπάρχει και ένας άλλος οικισμός ο οποίος ακολούθησε και αυτός μία ανάλογη διαδρομή. Σε ένα διαφορετικό οδοιπορικό στα νότια της Κρήτης και συγκεκριμένα στο νομό Λασιθίου ανακάλυψα κάτι το αντίστοιχο. Πρόκειται για τον οικισμό Άσπρος Ποταμός ο οποίος βρίσκεται στα ορεινά της Ιεράπετρας κοντά στο Μακρύ Γιαλό.

Ο Άσπρος Ποταμός αναφέρεται σαν ο αρχαιότερος συνοικισμός της περιοχής των Πεύκων. Βρίσκεται στην νοτιοανατολική Κρήτη, χίλια μέτρα βόρεια από τη θάλασσα και τον Μακρύ Γιαλό. Η περιοχή φημίζεται για τις πολυάριθμες, παρθένες παραλίες της, τα παραδοσιακά, γραφικά χωριά της, τα τέσσερα φαράγγια της και το φυσικό της κάλλος.

Λέγεται ότι τα πολύ παλιά χρόνια ο Άσπρος Ποταμός ήταν πολύ μεγάλος, μα οι κάτοικοι του αναγκάστηκαν να τον εγκαταλείψουν γιατί υπήρξαν από τη θάλασσα συχνές επιδρομές και καταστροφές. Σήμερα, όλα τα ερείπια και τα παλιά σπίτια χτισμένα με πέτρες και χώμα έχουν ανακαινιστεί και αναπαλαιωθεί. Ο οικισμός του Άσπρου Ποταμού έχει χαρακτηριστεί παραδοσιακός διατηρητέος και η αυθεντικότητά του προστατεύεται από το ελληνικό κράτος.

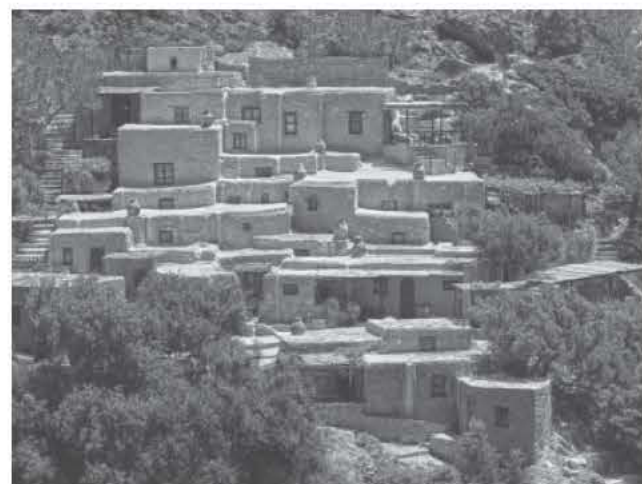
Η αρχιτεκτονική της περιοχής είναι η παραδοσιακή αρχιτεκτονική της νοτιοανατολικής Κρήτης. Τα πετρόχιστα σπιτάκια δένουν αρμονικά με το τοπίο μεταφέροντας τον επισκέπτη σε μιά άλλη εποχή και κατάσταση. Χτίστηκαν πριν από περίπου 300

Οικισμός Μηλιά Χανίων

χρόνια. Η τελευταία ανακαίνιση έγινε το 2011. Η διακόσμηση είναι απλή και απέριτη. Πετρόχιστα κρεβάτια, παραθύρες, βράχοι χτισμένοι μέσα στους τοίχους, οροφές με δοκάρια, καλάμια και χώμα για μόνωση έρχονται να συμπληρώσουν το σκηνικό. Ένα λιθόστρωτο μονοπάτι ενώνει τις οικίες μεταξύ τους. Χοντροί, πετρόχιστοι τοίχοι διατηρούν τα σπίτια δροσερά το καλοκαίρι και ζεστά το χειμώνα. Με σεβασμό στη φύση και το περιβάλλον, η λειτουργία του σπριζεται αποκλειστικά σε εναλλακτικές μορφές ενέργειας. Το φωτοβολταϊκό του σύστημα έχει κερδίσει το πρώτο ευρωπαϊκό βραβείο. Ο κύριος φωτισμός των σπιτιών, γίνεται με λάμπες παραφίνης και κεριά. Πρίζες στα σπίτια δεν υπάρχουν. Στο χώρο υποδοχής μπορούν οι επισκέπτες μας να φορτίζουν οποιαδήποτε ηλεκτρική συσκευή. Στον ίδιο χώρο λειτουργεί βιβλιοθήκη, internet και wi-fi. Η χρήση τους είναι δωρεάν.

Τελικά η προβολή που γίνεται εδώ στην Αυστραλία σε σχέση με την επένδυση σε ακίνητα από ξένους επενδυτές κυρίες κινέζους έχει μιά εντελώς διαφορετική γραμμή από αυτή που συμβαίνει στην Ελλάδα και μάλιστα σε περίοδο κρίσης. Ο τρόπος για να προβάλλουμε την Ελλάδα είναι να είμαστε αυθεντικοί και πιστοί στα ιδανικά που χαρακτηρίζουν τον Ελληνισμό. Συγκρίνοντας και διδασκόμενοι από το παρελθόν το παρόν και το μέλλον και ενεργώντας κατάλληλα μπορούμε να αναδείξουμε την πατρίδα μας στον κορυφαίο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο προορισμό. Δεν πρέπει να δεχόμαστε πράγματα και ξενόφερτες συνήθειες που αλλοιώνουν εμάς και τον τόπο μας. Η γραμμή του ορίζοντα στην Ελλάδα είναι άρτια και μπορούμε σχεδόν πάντα να την βλέπουμε.

Ο οικισμός Άσπρος Ποταμός στο Λασιθί